

Dødsfald.

En dyb og bitter Sorg ramte i Gaar alle os her ved »Horsens Folkeblad«, idet vor Bogholder, fhv. Købmand J e n s R. J e n s e n pludselig og helt uventet kaldtes ind bag det store Forhæng.

Det er paa Tirsdag tre Uger, siden Jens R. Jensen lod sig indlægge paa Kommunehospitalet for at blive opereret for en Underlivssvagthed.

Det var en streng Operation, dobbelt streng, fordi en Hjertesvagthed ikke tillod Bedøvelse; men Jens R. stod det igennem som en Mand. Sidste Onsdag kunde han forlade Hospitalet i glad og lykkelig Forventning om at være paa sikker Vej til at blive helt rask, og saa hurtigt vendte Kræfterne tilbage, at han i Lørdags kunde tage imod Gæster, spøge muntert med dem og lægge Planer om at komme ud allerede næste Dag, altsaa i Gaar, Søndag.

Og saa kom Døden.

Klokken 10½ i Gaar Formiddags sank han — uden Varsel, ogsaa uden en Klagelyd — sammen ramt af et Hjerteslag eller en Blodprop. Den tilkaldte Læge kunde kun konstatere, at her var intet for ham at gøre.

Jens R. Jensen blev kun 41 Aar gammel.

Bogholder ved »Horsens Folkeblad« blev han for 5 Aar siden efter nuværende kgl. Vejer og Maaler Marius Holst. Han passede til denne Plads som Haand til Handske, kendte, tildels fra sin Købmandsvirksomhed, personlig alle vore indenbys Annoncører, var baade paa fædrene og mødrene Side i Slægt med en Mængde Mennesker i Omegnen og havde ogsaa der ude en meget udstrakt, personlig Bekendtskabskreds; og at kende Jens R. Jensen var for de fleste ét med at sætte Pris paa ham, holde af ham.

Dette gav sig ogsaa Udtryk
deri, at man ude i Byen gjorde
Brug af ham paa ledende
Pladser i Foreningslivet. Han
var saaledes Formand for den
stedlige Felt-Artilleriforening,
Kasserer for Sønderjysk For-
ening, i Bestyrelsen for Selska-
bet De danske Forsvarsbrødre
for Horsens og Omegn, ligesom
han har været Medlem af Hor-
sens Venstreforenings Besty-
relse og opstillet paa vort Par-
tis Kandidatliste ved Byraads-
valg.

• Som den fortræffelige Arbejdsfælle, der med ærlig Vilje tog sin Tørn, og som den gode Kammerat med det lyse og muntre Sind har han hos alle her ved Bladet efterladt sig et uforglemmeligt Minde og et Savn, der længe vil smerte, og vi forstaar det Savn og den Smerte, der ved hans bratte Død har ramt det Hjem, som han elskede og hængte ved med saa inderlige og ømme Baand, den Hustru og de Børn, der elskede og hængte ved ham igen.

Kr. O.

